

*Sygn. akt II AKa 45/19*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 4 czerwca 2019 r.*

*Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:*

*Przewodniczący: SSA – Marek Motuk (spr.)*

*Sędziowie: SA – Ewa Jethon*

*SO (del.) – Izabela Szumniak*

*Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Brzozowska*

*przy udziale Prokuratora Leszka Woźniaka*

*po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2019 r.*

*sprawy R. Z. (Z.) syna Z. i B. z domu S., urodzonego (...) w B.,*

*oskarżonego o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r., art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.*

*na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę*

*od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie*

*z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt XVIII K 61/18*

**I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:**

a) **uchyla rozstrzygnięcie o karze łącznej;**

b) **wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I wyroku obniża do 1 roku;**

c) **na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce kar jednostkowych wymierza R. Z. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. i art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii warunkowo zawiesza na 3 (trzy) lata próby, zobowiązując oskarżonego do poddania się leczeniu w podmiocie leczniczym w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej oraz oddaje go na okres próby pod dozór kuratora sądowego;**

**II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**

**III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego P. M. kwotę 738 zł, w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu oskarżonemu R. Z. w postępowaniu odwoławczym.**

**IV. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.**

## UZASADNIENIE

**R. Z.** został oskarżony o to, że:

I. przed dniem 15 lipca 2017 r. dokonał nabycia wewnątrzspółnotowego substancji psychotropowych w znacznej ilości, tj. amfetaminy w łącznej masie brutto 116,7 grama, w przesyłce listowej z Holandii, ujawnionej w OC I Poczтовым UC I w W., wbrew przepisom ustawy tj. bez pozwolenia wydanego przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego, o którym mowa w art. 37 ust. 3 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

**tj. o czyn z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii**

II. w dniu 27 sierpnia 2017 r. w G., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał środki odurzające w postaci amfetaminy o łącznej wadze 2,4 grama brutto

**tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.**

**Sąd Okręgowy w Warszawie** wyrokiem z dnia 26 listopada 2018 r. (sygn. akt XVIII K 61/18):

I. oskarżonego R. Z. w ramach zarzuconego mu w punkcie I (pierwszym) aktu oskarżenia czynu, uznał za winnego tego, że w nieustalonym dniu w czerwcu 2017r., jednak nie wcześniej niż 15 czerwca 2017 r., poprzez zamówienie przez Internet w swoim miejscu zamieszkania w G., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia - 2 - amino - 1 - fenylopropanu (amfetaminy w postaci siarczanu) w znacznej ilości o wadze netto nie mniejszej niż 101,30 gramów - substancji psychotropowej grupy II - P, która to substancja została zapakowana i wysłana przez nieustaloną osobę w przesyłce pocztowej nadanej w Holandii, ujawnionej w dniu 15 lipca 2017 r. przez funkcjonariusza Oddziału Celnego I Poczтового Mazowieckiego Urzędu Celno Skarbowego Delegatury (...) w W., co stanowi przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę grzywny w liczbie 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych i na podstawie art. 60 § 2 k.k. i art. 60 § 6 pkt 2 k.k. karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego R. Z. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie II (drugim) aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii z tym, że ustalił, iż oskarżony posiadał - 2 - amino - 1 - fenylopropanu (amfetaminę w postaci siarczanu) o wadze netto nie mniejszej niż 1,68 grama - substancję psychotropową grupy II - P i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzone w punktach I

(pierwszym) i II (drugim) wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie w dniu 15 września 2017 r.;

V. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku ze skazaniem za czyn z punktu I (pierwszego), orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych numer (...), karta 40, pod poz. 1- 5;

VI. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku ze skazaniem za czyn z punktu II (drugiego), orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego, szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych numer 1, karta 37, pod poz. 1;

VII. na podstawie art. 44 § 2 k.k. w związku ze skazaniem za czyn z punktu II (drugiego), orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych numer 1, karta 37, pod poz. 2,3 i 4;

VIII. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego P. M. kwotę 600,00 (sześciuset) złotych powiększoną o podatek VAT, tytułem udzielonej oskarżonemu z urzędu, nieopłaconej pomocy prawnej;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

**Wyrok powyższy zaskarżył obrońca R. Z.,** zarzucając mu:

I. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego R. Z. kary, poprzez:

- wymierzenie kary za zarzucany mu czyn w punkcie I w wymiarze 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, kary grzywny w liczbie 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz w punkcie II za drugi czyn w wymiarze 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 85 § 1 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. wymierzenie kary łącznej 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji gdy istniały przesłanki do zastosowania przy nadzwyczajnym złagodzeniu kary, kary łącznej 1 (jednego) roku z warunkowym jej zawieszeniem, ponieważ postawa oskarżonego, jego młody wiek, fakt przyznania się do winy a także sytuacja rodzinna oraz uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwa podobne oraz wzgląd na cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara powinna osiągnąć w stosunku do skazanego i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa uzasadniają wymierzenie kary łagodniejszej a przede wszystkim kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Opierając się na powyższym zarzucie skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jego wykonania.

**Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.**

**Apelacja obrońcy zasługuje na uwzględnienie.**

W ocenie Sądu Apelacyjnego podzielić należy argumentację obrońcy, iż Sąd I instancji uwzględnił wprawdzie wszystkie okoliczności mające wpływ na stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego, jednakże nie docenił ich w wystarczającym stopniu.

W szczególności Sąd Okręgowy zbyt małą wagę przywiązał do celu i motywów działania oskarżonego, chociaż okoliczność tę uwzględnił.

Oskarżony jest osobą uzależnioną od narkotyków, zaś motywem jego działania było nabycie jedynie dla siebie, na własne potrzeby i użytek środków odurzających, co miało bezpośredni związek z uzależnieniem. Zakupione przez niego środki odurzające zostały w całości zatrzymane, zaś oskarżony ujawnił nadto i przekazał organom ścigania posiadane w mieszkaniu środki odurzające w postaci amfetaminy o łącznej wadze 2,4 grama.

Z uwagi na powyższe okoliczności działania oskarżonego nie sposób uznać jako zagrożenia dla zdrowia publicznego, a w szczególności dla młodych ludzi, jak przyjął to Sąd Okręgowy. Oskarżony działał bowiem przede wszystkim na szkodę własnego zdrowia i rodziny.

W ocenie Sądu Apelacyjnego okoliczności powyższe w powiązaniu z działaniem oskarżonego z zamiarem nagłym oraz faktem przyznania się do przestępstwa i wyjaśnieniu okoliczności jego popełnienia nie dawały podstawy do oceny społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jako wysokiego w stopniu uniemożliwiającym wymierzenie mu kary 1 roku pozbawienia wolności, przy zastosowaniu dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Ponadto ścisły związek podmiotowo – przedmiotowy przestępstw przypisanych oskarżonemu w wyroku uzasadniał zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji.

Przy wymiarze kary Sąd Okręgowy dostrzegł wprawdzie szereg okoliczności łagodzących, a w szczególności fakt prowadzenia przez oskarżonego ustabilizowanego trybu życia wyrażającego się w wykonywaniu pracy zarobkowej oraz wywiązywania się z obowiązków rodzicielskich w stosunku do małoletniej córki. Jednakże okoliczności powyższych nie uwzględnił w należyтым stopniu dokonując oceny prognozy kryminologicznej w stosunku do oskarżonego oraz rozważając nad ewentualnością zastosowania wobec niego warunkowego zawieszenia wykonaniu orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W oparciu o opisane wcześniej okoliczności, zdaniem Sądu Apelacyjnego nie sposób przyjąć, iż względy prewencji indywidualnej i prewencji ogólnej przemawiają jednoznacznie za wymierzeniem oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Podkreślić bowiem należy, iż oskarżony jest osobą uzależnioną od środków odurzających i ponownemu popełnieniu przez niego tego rodzaju przestępstw może skutecznie zapobiec jedynie podjęcie przez niego leczenia odwykowego. Z uwagi na krótkoterminowy charakter orzeczonej kary pozbawienia wolności leczenia takiego oskarżony nie będzie mógł podjąć w warunkach izolacji w zakładzie karnym. Z tego też względu oraz mając na uwadze, iż oskarżony nie stanowi zagrożenia dla społeczeństwa, jego izolacja bez poddania go właściwemu leczeniu odwykowemu nie jest celowa, albowiem nie doprowadzi do realizacji celów z zakresu prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

***Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż obniżył wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I wyroku do 1 roku, w miejsce kar jednostkowych wymierzył karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na 3 lata próby, zobowiązując jednocześnie oskarżonego do poddania się leczeniu w podmiocie leczniczym w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej oraz oddał go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.***